

Les llengües per viatjar. I pensar dues vegades

Des dels meus primers viatges, crec que per visitar un país, necessito poder dir algunes paraules, per respecte per els residents.

Sovint penso en el meu viatge a Nova York, fa gairebé tres anys: una invitació d'un company d'universitat per treballar en un projecte d'aplicacions mòbils. Viatjar als Estats Units sense tenir un molt bon nivell d'anglès fa una mica por.

Sovint penso en la gran oportunitat que em va oferir el meu amic. Una invitació com la seva és com guanyar a la loteria. Però aquest viatge no és un somni. Treballar amb un equip que diu que jo parlo millor anglès que ells parlen francès és excel·lent per la confiança. No sé si aquesta oportunitat és el somni americà, però des d'aquest dia, jo crec que és possible de viure on nosaltres vulguem però, és important i més fàcil si parlem la llengua.

Amb la meua dona i les meves bessones vivim a Barcelona des del juny. Com que no hi ha cap plaça a l'escola francesa, les meves filles van a l'escola catalana. Finalment, és una gran oportunitat perquè elles hi van amb felicitat i curiositat, i sense estrès, nostàlgia o ansietat. Aprenen amb els jocs. Jo crec que és per això, i perquè elles són nenes, i per tant, els és més fàcil. Però quan tornen a casa parlen en francès. La meua dona i jo també aprenem català per seguir-les i ajudar-les. Després de l'angoixa dels pares, avui penso que són intel·ligents per entendre el curs en català, i alhora, aprendre castellà i anglès.

Un article molt interessant del diari francès *Courrier International* explica que pensar en una llengua estrangera és com pensar dues vegades. Per a un resultat més eficaç cal menys de influència de les emocions. Creiem realment que és una oportunitat important que els oferim a les nostres filles.

També penso en una altra cosa: un escriptor diu que no vol canviar el seu ordinador, comprat fa més de 15 anys, perquè tots els ordinadors nous són amb corrector

ortogràfic. És impossible de trobar un ordinador nou sense això. Mentre escric, jo entenc aquest escriptor perquè jo canvio les correccions del meu ordinador i així és difícil d'escriure.

Vaig aprendre el rus al col·legi en primera llengua. Era l'única manera de continuar en un col·legi de qualitat, amb els alumnes del mateix cicle, els meus amics. Avui ho he oblidat gairebé tot, del rus, perquè és necessari parlar una llengua per no oblidar-la. Tinc una mica de tristesa perquè és una manera de oblidar una part de la meua història.

Parlo també una mica de portuguès, després d'haver estat un any vivint allà i una mica de castellà gràcies a l'aplicació per a mòbils Duolingo.